

ΤΙΜΗ.

Ἡ τιμὴ ἐμπεριέχεται εἰς τὴν διὰ λόγων ἢ πράξεων φανέρωσιν τῆς περὶ τῶν προτερημάτων τοῦ ἀνθρώπου ἀγαθῆς γνώμης ἄλλων ἀνθρώπων. Ἡ ὄρεξις δὲ τῆς τιμῆς ἢ ἡ φιλοτιμία ἐνεφυτεύθη ὑπὸ τῆς φύσεως εἰς πάντα ἄνθρωπον· διότι οὐδεὶς, ὅσον καὶ ἂν φαίνεται ὅτι καταφρονεῖ τὴν περὶ αὐτοῦ κρίσιν τῶν ἀνθρώπων, δὲν δύναται νὰ ἦν ἐνδομύχως ἀδιάφορος πρὸς αὐτὴν, καὶ μάλιστα ἐν ᾧ ἢ πρὸς αὐτὸν ἐμπιστοσύνη τῶν ἄλλων, ἢ ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἐπιρροὴ αὐτοῦ, καὶ ἐν γένει ἢ ἐν τῇ κοινῇ ἐνέργειᾳ αὐτοῦ ἐξαρτᾶται ἐξ αὐτῆς. Ὅτι δὲ λόγοι ἰδιότητες δὲν εἶναι πάντοτε ἀναγκαῖοι εἰς τὴν ὄρεξιν τῆς τιμῆς ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς μεγάλης ἀξίας, τὴν ὁποίαν ἀποδίδει πᾶς χρηστὸς ἄνθρωπος εἰς τὴν ὑστεροφημίαν, ἥτοι τὸ μετὰ θάνατον ἀνθρώπου τινὸς ἐνδιαμέειον κλέος. Ἡ φιλοτιμία δὲ, ἐὰν τὰ προτερήματα, δι' ὧν θέλει τις ν' ἀποκτήσῃ τιμὴν, ἦναι ἀληθῆ προτερήματα τοῦ πνεύματος καὶ τῆς κἀρδίας, παρορμᾷ τὸν ἄνθρωπον εἰς τὸ νὰ λάβῃ μέγα μέρος εἰς τὰς περὶ τοῦ κοινού συμφέροντος ἀποφάσεις, καὶ εἰς τὴν διάπραξιν τῶν ἀποφάσεων αὐτῶν καὶ μὲ μεγάλην θυσίαν τοῦ ἰδίου συμφέροντος, καὶ συντείνει εἰς τὴν ἐπὶ τὸ βέλτιον ἐπίδοσιν τοῦ ἀνθρώπου, ἐπιμελουμένη τῆς κοσμιότητος καὶ ἀξιοπρεπείας εἰς τὴν μετὰ τῶν ἄλλων συμπεριφορὰν, περιστέλουσα τὸν παρὰ τὸν φόβον ἀπάσας τὰς δυνάμεις, διὰ νὰ μὴ σύρῃ δι' αὐτοῦ τὴν καταφρόνησιν, καὶ τὸν ψόγον τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, κατέχουσα δὲ διὰ τὴν αὐτὴν λόγον τὰς σφοδρὰς πρὸς ἀκολασίαν καὶ ἀδικήματα ὀρέξεις. Οὐδεὶς λοιπὸν δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀνεπίδεκτος βελτιώσεως. Ἐὰν ὑπάρχῃ εἰσέτι ἐν αὐτῷ φιλοτιμία, καὶ δὲν ἐξηλθῇ οὐλοτελὴς διὰ τῆς ἐκπομπέσεως ἢ ἐκθεατρίσεως καὶ διὰ τῆς στηλιτεύσεως ἢ στιγματίσεως ἢ ἄλλων τοιούτων ποινῶν, αἵτινες ἀποκαθιστῶσι τὸν ἄνθρωπον μοχθηρότερον παρ' ὅτι εἶναι, καὶ τὸ τελευταῖον λείψανον αὐτῆς. Τὸ ἔθνος δὲ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον, προσθαλομένης τῆς ἐθνικῆς τιμῆς, ὑποφέρει ἀταράχως τὴν ἀτιμίαν, τρέχει ταχύτατα εἰς τὸν ὄλεθρον. Ἐὰν ἡ φιλοτιμία ἀποβλέπῃ εἰς τὸ φάσμα τῆς τιμῆς, ἢ τὰ ἐξωτερικὰ σημεῖα αὐτῆς, ὡς τὸ ἀγαθὸν ἐκεῖνο εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ θυσιαζῶνται ὅλα τὰ ἄλλα ἀγαθὰ τοῦ ἀνθρώπου, ὀνομάζεται *Φιλοδοξία*, ἐὰν ἦναι τὸσον σφοδρὰ ὥστε νὰ μὴ παρατηρῆται πλέον ἡ φαιδρότης τῶν μέσων, ἀρκεῖ μόνον νὰ ἐκπληροῦνται δι' αὐτῶν ἡ ὄρεξις τῆς κτήσεως τῶν σημείων τῆς τιμῆς. Ἡ δὲ ἐπιθυμία τοῦ νὰ τιμᾶται τις δι' ἰδιότητος καὶ πράγματα εἰς τὰ ὁποῖα αὐτὸς μὲν ἀποδίδει μεγάλην ἀξίαν, εἰς τὰ ὅμοια ὅμως τῶν φρονιμῶν οὐδεμίαν, ἢ πολλὰ μικρὰν ἀξίαν ἔχουσιν, ὁποῖα εἶναι κάλλος, πλοῦτος, γένος, τίτλοι, παράσημα κτλ. ὀνομάζεται *κεροδοξία* ἢ *ματαιότης*.

ΤΟ ΟΠΙΟΝ.

Τὸ ὁποῖον (μῆκων ὑπερφόρος) εἶναι ἐνιαύσιον φυτ

τὸν, λέγεται δὲ κοινῶς λευκὴ παπυρῶνα. Τὸ φυτὸν τοῦτο καλλιεργεῖται μᾶλλον χάριν τῆς σπερματοθήνης καὶ τοῦ εξαγομένου ἀπὸ τὰ σπέρματα αὐτοῦ ἐλαίου, ἢ διὰ τὸν πεφυκνωμένον χυλὸν ἢ γαλακτώδη ὁπὸν τοῦ. Αἱ χώραι δὲ ὅθεν καλλιεργεῖται ἕνεκα τοῦ ὁπίου, εἶναι ἡ Ἰνδία καὶ ἡ Μικρὰ Ἀσία. Τὸ Ἰνδικὸν ὅπιον διαιρεῖται εἰς τρία εἶδη, τῆς Πάτνας, τῆς Βεναρῆς, καὶ τῆς Μάλθας. Μόνα γνωστὰ εἰς τὸ ἐμπόριον ἦσαν τὰ δύο πρῶτα εἶδη, ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ἐξήρκουν, εἰσήχθη καὶ τὸ τῆς Μάλθας καὶ τὸ Τουρκικόν. Εἰς τὸ Ἰνδικὸν Ἀρχιπέλαγος εἰσήχθη πρώτην φορὰν τὸ Τουρκικὸν ὅπιον, ὥστε ἔλαβε μετὰ τινα χρόνον μεγαλητέραν τιμὴν τοῦ Ἰνδικοῦ. Εἰς τὴν Κίναν ὡσαύτως προτιμᾶται τὸ Τουρκικόν, εἰσαχθὲν ὑπὸ τῶν Ἀμερικανῶν. Λέγεται ὅτι εἰς τὴν Κίναν εἰσηγόντο ἐτησίως περὶ τὰ 1500 κιθῶτια Τουρκικοῦ ὁπίου, ἕκαστον δὲ κιθῶτιον περιεῖχεν περὶ τὰς 55 ὀκάδας. Ἡ Τουρκία προῖχει κατὰ μέσον ὅρον 3000 κόφας περιέχουσα ἑκάστη περὶ τὰς 62 ὀκάδας. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν Ἰνδίᾳ καλλιεργούντων τὸ ὅπιον δὲν ὑπερβαίνει τὰς 50, 000, εἶναι δὲ ὑπὸ αὐστηρὸν μονοπωλίον, καὶ αἱ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως γινόμεναι προπληρωμαὶ παρακινουσι μεγάλως τὸν χωρικὸν νὰ ἐνασχολῇται εἰς τὴν καλλιέργειαν αὐτοῦ.

Τὸ ὅπιον νοθεύεται πολλάκις μιγνυόμενον μὲ τὰ τετριμμένα φύλλα καὶ τοὺς καυλοὺς τῆς μήκωνος· τὸ καλὸν καθαρὸν ὅπιον εἶναι βαρύτατον, συμπαγές, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀρκετὰ μαλακόν, ὥστε νὰ δέχεται ἐντύπωσιν δακτύλου. Τὸ χρῶμά του εἶναι βαθύτατον μελάγχρουν κίτρινον, τὸσον βαθύ, ὥστε ἐὰν δὲν ἐκτεθῇ εἰς τὸ φῶς, φαίνεται μαῦρον, ἰσχυρᾶς ὁσμῆς καὶ πικρᾶς γεύσεως· ὅσον τὸ δυνατόν ἐλεύθερον ἀπὸ φύλλα· ἀπαιτεῖται δὲ καὶ προσοχὴ, μὴ ἔχει τραχύτητα ἢ τρίξιμον, καθὼς ἄμμου, ὁπότεν τρίβεται μεταξὺ τοῦ ἀντίχειρος καὶ τοῦ λιχανοῦ. Τὸ πολὺ μαλακὸν πρέπει νὰ ἀποβάλλεται.

Ἡ κυριώτερα χώρα τῆς ἀναλώσεως τοῦ φυτοῦ τούτου εἶναι ἡ Κίνα· ζητεῖται δὲ καὶ εἰς πολλὰ ἄλλα μέρη τῶν ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν, εἰς τὴν Μαλαϊκὴν χερσόνησον, τὴν Σουμάτραν, τὴν Βόρνεον, τὴν Κέλεδες, καὶ εἰς ἄλλας τοῦ Ἰνδικοῦ Ἀρχιπελάγους νήσους.

Εἰς τὴν Κίναν ὄρεξις ἰσχυρὰ ἔχει κυριευμένας ὅλας τὰς κλάσεις τῆς κοινωνίας, ὥστε καὶ ἐξηπλώθη μὲ θαυμαστὴν ταχύτητα. Ἐκ τῶν ἀνωτέρων τάξεων, αἵτινες πρῶτον μετεχειρίσθησαν τὸ κάπνισμα τοῦ ὁπίου, διεδόθη καὶ κατῆντσε γενικὴ ἡ ὀλέθριος αὕτη συνήθεια. Κακοήθεις ὑπάλληλοι τῆς κυβερνήσεως, εἰσήγαγον πρῶτον τὴν κατάχρησιν· νέοι ἐξ εὐγενῶν, πλούσιοι πολῖται, καὶ ἔμποροι, ἐμιμήθησαν τὸ παράδειγμα ἑωσοῦ, τέλος ἔφθασε καὶ εἰς τὸν κοινὸν λαόν· λέγεται ὅτι εἰς ὅλας μὲν τὰς ἐπαρχίας εὐρίσκονται καπνὸρροφοὶ τοῦ ὁπίου, ἀλλὰ τὸ πλεῖστον μέρος αὐτῶν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς κυβερνήσεως· καὶ ὅτι ἤθελεν εἰσθαι σφάλμα νὰ νομίζῃ τις, ὅτι δὲν καπνίζουσι τὸ ὅπιον πάντες βαθμοὶ πολιτικοὶ τε καὶ στρατιωτικοὶ ἀξιωμα

τικοί. Οἱ ναῦται τῶν Σινῶν καπνίζουσιν ὄπιον, καὶ ὅταν ὁ καιρὸς εἶναι τραχὺς, καὶ ἀπαιτῆται πλεοτέρα τῆς συνήθους ἐπιμέλεια μεθύσκονται ἀπὸ τὸ φάρμακον τοῦτο· ἐπεὶ δὲ τῆς ξηρᾶς δίδονται εἰς τὴν καπνοβόρῃσιν αὐτοῦ ἕως οὐ δαπανηθῇ ὅλος ὁ μισθὸς τῶν. Τὸ ὄπιον διὰ κάπνισμα ἐτοιμάζεται βραζόμενον ἢ ἀφεψόμενον, ὥστε νὰ χωρισθῶσι τὰ ῥητινώδη μέρη, τὸ δ' ἐπίλοιπον κατασκευάζεται εἰς σφαιρίδια, ἐξ ὧν ἐν τίθεται εἰς ξυλίνην σύριγγα μετὰ τινος καυσίμου ὕλης· τότε δὲ λαμβάνονται τόσα ῥοφήματα, ὅσα ἡ ἑξὺς τοῦ καπνίζοντος συγχωρεῖ.

Εἰς συμπόσια εἰσάγεται πολλάκις πινάκιον τοῦ παρσκευασμένου ὀπίου μετὰ λύχνου, καὶ ὁ ξενόδοχος, λαμβάνων μεγάλην σύριγγα, ἀνάπτει αὐτὴν, καὶ μετὰ δύο ἢ τρία ῥοφήματα δίδει αὐτὴν εἰς τοὺς ξένους, περιφέρεται δὲ, ἕως οὗ ἅπαντες νὰ μεθυσιῶσιν.

Ὅλαι αἱ φυλαὶ τῶν Ἰνδικῶν νήσων συχνότερον καπνίζουσι τὸ ὄπιον παρ' ὅσον τρώγουσι, μασσοῦσιν αὐτά, τὴν δὲ νικουτιανὴν μασσοῦσι πράττοντες ἀντιστρόφως πολλῶν τῆς Ἀσίας ἐθνῶν, τὰ ὅποια καπνίζουσι μὲν τὴν νικουτιανὴν μασσοῦσι δὲ τὸ ὄπιον. Εἰς τινα μέρη τῆς Ἰνδίας, τὸ ὄπιον προσφέρεται εἰς τὰς ἐπισκέψεις καὶ συμπόσια, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ὡς παρ' ἡμῖν ἡ ταμβακοθήκη.

Τὸ ὄπιον ἐν Εὐρώπῃ μεταχειρίζονται ὡς ἰατρικόν. Εἰς τινα μέρη τῆς Ἀγγλίας, λαμβάνουσιν αὐτὸ διὰ τὰς μεθυστικὰς τοῦ ἰδιότητος, καὶ ἡ κατάχρησις αὐτῆ λέγεται ὅτι ἤρξεν ἐσχάτως. Τὸ λαύδανον ἐκ τοῦ ὀπίου κατασκευαζόμενον, μεταχειρίζονται ὑπὲρ τὸ μέτρον ἀστόχαστοι μητέρες καὶ τροφοί, καὶ δὲν εἶναι ἀμφιβολία ὅτι πάμπολλα βρέφη στέλλονται πρόωρα εἰς τὸν τάφον ὡς ἐκ τῆς καταχρήσεως τούτου καὶ ἄλλων περιεκτικῶν ὀπίου φαρμάκων.

## ΓΝΩΜΙΚΑ.

Ἡ ώραία μὲν, ἀμαθὴς δὲ γυνή, τί εἶναι παρ' εὐμορφον ἄγαλμα, ἄνευ λόγου καὶ ζωῆς.

Ἡ γνήσιος εὐσέβεια εἶναι ὁ ωραιότερος καλλωπισμὸς εἰς τὴν γυναῖκα, παρὰ τὸν λαμπρότερον ἱματισμὸν.

Τὰ μὲν κάλλη καὶ πλοῦτη φεύγουσι δρομαίως· ἡ δ' ἀρετὴ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Βλάπτουσι τοὺς ἀνθρώπους, οὐχὶ τὸσον τὰ πράγματα, ὅσον αἱ περὶ τῶν πραγμάτων ἰδέαι των.

Ὅστις ζητεῖ σύζυγον, ζητεῖ σύντροφον· πρέπει ὅθεν αἱ νεάνιδες νὰ πλουτίζωσι καὶ νὰ καλλωπίζωσι τὸ πνεῦμά των μὲ ὠφελίμους γνώσεις.

Τὸ πολλὰ ἔχειν, δὲν πρέπει νὰ γίνηται αἷτιον τῆς ἀσωτείας.

Ἀσωτὸς τις ἐδικαιολογεῖτο ποτὲ εἰς Ζήνωνα τὸν φιλόσοφον λέγων ὅτι, οὔτε ἀδικεῖ, οὔτε ἐλάττει τινα ἐξοδεύων πολλὰ, διότι ἔχει πολλὰ πρὸς τὸν ὁπίων ὁ Ζήνων ἀπεκρίθεις εἶπεν, ἀληθινὰ λέγεις· καὶ διὰ τὸν

αὐτὸν λόγον δὲν πρέπει ποτὲ νὰ ἐπιπλήξῃς τὸν μάγειρόν σου, εἰς ἀμὴν ἀλμυρὰ τὰ φαγητά, διότι ἡμπορεῖ καὶ ἐκεῖνος νὰ σὲ εἴπῃ· ὅτι ἔχων πολὺ ἄλας, βάλλω καὶ πολὺ εἰς αὐτά.

## ΠΕΡΙ ΒΡΟΝΤΗΣ ἈΣΤΡΑΠΗΣ, ΚΑΙ

### ΚΕΡΑΥΝΟΪ.

Ὅταν ᾖναι ἀνεμοζάλη, τὰ νέφη ἠλεκτρίζονται, καθὼς ὁ τριβόμενος δίσκος τῆς ἠλεκτρικῆς μηχανῆς. Ὅταν, ὅταν τὸ ἠλεκτρισμένον νέφος σιμῶσιν εἰς ἄλλο μὴ ἠλεκτρισμένον, ἢ μετρίως ἠλεκτρισμένον, μέρος τοῦ ἠλεκτρισμοῦ πηδᾷ ἀπὸ τὸ ἐν εἰς τὸ ἄλλο, καὶ εὐθὺς φαίνεται σπινθήρ, καὶ ἀκούεται κρότος, καὶ αὕτη εἶναι ἡ λεγομένη βροντὴ καὶ ἡ ἀστραπή. Ἄν περὶ τὸ ἠλεκτρισμένον νέφος ἐπάνω ἀπὸ δένδρον, ἢ ἀπὸ οἰκοδομῆν, ὁ ἠλεκτρισμὸς πηδᾷ εἰς ἐκεῖνο μὲ ὁρμὴν, καὶ καίει τὸ δένδρον, κρημνίζει τὴν οἰκοδομὴν, καὶ τοῦτο λέγεται κεραυνός. Ἐνίοτε ἡ ὁρμὴ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ ἀρπάζει πέτρων ἀπὸ τινα οἰκοδομῆν, τὴν καίει καὶ τὴν ρίπτει· καὶ ὁ χυδαῖος λαὸς νομίζει, ὅτι τοῦτο εἶναι ὁ κεραυνός. Διὰ νὰ φυλαχθῶσιν αἱ οἰκίαι ἀπὸ τὸν κεραυνόν, ὑψόνουν σιδηρὰν μύτην ἥτις ἐλκύουσα τὸν ἠλεκτρισμόν, προφυλάττει τὴν οἰκίαν, χρείζεται ὅμως τέχνην ἢ κατασκευὴν ἄλλῳ· σύρει τὸν κεραυνόν ἐπάνω εἰς τὴν οἰκοδομὴν. Ὅταν ᾖναι ἀνεμοζάλη, πρέπει νὰ στέκεται τίς μακρὰν τῶν ὑψηλῶν δένδρων καὶ τῶν οἰκοδομῶν. Ἐὰν ᾖναι εἰς βουνόν πρέπει νὰ καταβῇ εἰς πεδιάδα· διότι εἰς τὰ ὑψηλὰ μάλιστα πίπτουν οἱ κεραυνοί, ὡς σιμώτερα τῶν νεφῶν. Τινὲς ἄνθρωποι πίπτουν κατὰ γῆς, καὶ δὲν στέκονται ὀρθοί· καὶ εἰς τὴν οἰκίαν κάθηνται μακρὰν ἀπὸ τοῦ τοίχους· ὁ κεραυνὸς τρέχει μάλιστα εἰς τὰ μέταλλα.

Μολονότι ὁ αὐτὸς σπινθήρ προξενεῖ εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν καὶ τὰ δύο· πρῶτον βλέπομεν τὴν ἀστραπήν, ἔπειτα ἀκούομεν τὴν βροντὴν· διότι τὸ φῶς τρέχει γρηγορώτερον τοῦ ἤχου. Ὅταν μετὰ τὴν ἀστραπὴν περάσῃ καιρὸς καὶ ἔπειτα ἀκούσωμεν τὴν βροντὴν, καταλαμβάνομεν ὅτι ὁ ἠλεκτρισμὸς ρίπτεται μακρὰν.

— Νέος τις καθήμενος πλησίον τοῦ πατρὸς του, ἐν ᾧ οὗτος ἔχανεν ὅλον τοῦ τὸ ἀργύριον εἰς τὸ παιγνίδιον, ἤρχισε τὰ κλαύματα. Ἐρωτηθεὶς δὲ ἀπὸ τὸν πατέρα του τὸ αἷτιον, «Ἀνέγνωσα» ἀπεκρίθη, ὅτι ὁ Ἀλέξανδρος, ὅποτε ἐμάνθανε νίκην τινα τοῦ πατρὸς του Φιλίππου, ἐκλαει πικρῶς, συλλογίζόμενος ὅτι ὁ πατήρ του δὲν ἤθελεν τὸν ἀφήσει τίποτε νὰ κερδίσῃ. ἐγὼ δ' εἰς ἐναντίας, θυρολογῶ φοβούμενος ὅτι δὲν θέλετε μ' ἀφήσει τίποτε νὰ χάσω.

— Κόραξ τις ἀσθενῶν ἔλεγεν εἰς τὴν θρηνοῦσαν μητέρα του, μητὲρ, παρακάλει τοὺς θεοὺς διὰ τὴν ὑγείαν μου· ἡ δὲ ἀπεκρίθη, Καὶ τίς τῶν θεῶν θέλει σὲ ἐλεήσει; ἢ τίνας κρέας δὲν ἤρπασες;

Διὰ τοὺς ὅσοι καταχρόμενοι τὴν πίστην ὄλων, δὲν εὐρίσκουσι φίλον εἰς τὴν ἀνάγκην των.